

[Lis Noer Holmberg]

aldemokraterne lægger op til her, overhovedet ikke.

Og så vil jeg gerne sige, at man skal lægge mærke til det, der sker, normeringer og distriktsnormeringer på alle mulige leder og kanter. Det er, synes jeg, en meget væsentlig ting.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Fru Lis Noer Holmbergs bemærkninger om forebyggelsesindsatsen på alkohol-, narkotika- og måske AIDS-området var ikke ligefrem en entydig tilslutning til de ændringsforslag, der ligger på det område, og som udelukkende beskæftiger sig med at skabe en bedre forebyggende indsats. Men det kan være, at udtalelsen kan præciseres lidt nærmere.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Torben Lund, at med hensyn til alkohol og narkotika må Socialdemokraterne egentlig have det dårligt. For mange år tilbage var det jo forsikringselskaberne, som gerne ville gå ind i bekæmpelsen, altså yde bidrag til hjælp for narkomaner og helbredelse af disse osv. Det sagde man helt klart nej til fra Socialdemokratiets side, så jeg synes ikke, vi har svigtet på det område, og vi agter heller ikke at gøre det.

Men jeg synes også, Socialdemokraterne har gjort for lidt for at påvirke Alkohol- og Narkotikarådet til virkelig at tage fat i problemerne. Jeg synes, de gør alt for lidt ved problemerne, men det kan jo være, de vil gøre det fremover.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ja, hvem vil ikke gerne være sund? Når man hører, at nu skal man have sundhedscentre, og man skal gøre en hel masse for sundheden, så er vi alle sammen mere eller mindre med på den, fordi vi alle sammen gerne vil være sunde. Men spørgsmålet er, hvordan vi bliver det.

Kristeligt Folkeparti tror ikke på, at det er løsningen at oprette nye ting i kommunerne. Der er steder, hvor man samler visse funktioner ganske frivilligt, og det skal der stadig væk være mulighed for.

Det, der er meget væsentligt i forbindelse med sundhed – det var vi enige om, da vi havde vores større debat – er jo forebyggelse og fore-

byggelse og forebyggelse igen, helt fra fostertilværelsen og hele livet igennem. Man skal selv øve en indsats; men selvfølgelig skal vi også fra samfundets side være med til at gøre noget.

Jeg forstod ikke rigtig fru Birgitte Husmark, som sagde, at det skulle give bedre læger, når de var offentligt ansat, fordi den private sektor kørte efter et taxameter, og så var de måske ikke så interesserede, men vi ville få det meget bedre på den anden måde. Det tror jeg ikke på. Vi har utallige dygtige læger i dag, der fungerer som familielæger, og som påtager sig opgaver langt ud over det, de måske egentlig kan. Offentligt ansatte, det ved man fra samfund, hvor alt er offentligt, behøver absolut ikke betyde en bedre service.

Så er jeg helt enig med sundhedsministeren i, at det, der er væsentligt fremover, er, at penge, der bruges på sundhedssystemet, i langt højere grad følger den enkelte borger. Man har i mange år arbejdet hen imod, at pengene fulgte hospitaler, plejehjem eller hvilke institutioner det nu var, sådan at f.eks. mennesker, der gerne ville være i eget hjem, var dårligere stillet. Derfor mener jeg, at en af de ting, vi må gøre meget for på sundhedsområdet, er, at mennesker, der ønsker at være i eget hjem – kronisk syge, alvorligt syge eller lignende – ikke er ringere stillet, fordi de vælger eget hjem, men får samme service med hensyn til medicin, gratis hjemmehjælp, og hvad der ellers hører til, så man er ens stillet, uanset hvor man er. Det er en af de ting, man kan gøre, sådan at borgerne får en reel valgmulighed.

Er der så nogle, der ønsker at gå til en flok specialister, der har samlet sig i et hus, skal de selvfølgelig også have lov til det; men det er ikke noget, vi skal pålægge dem.

Hvis ikke vi prioriterer det forebyggende arbejde meget højt i de kommende år, kommer vi til at stå over for nogle udgifter på social- og sundhedsområdet, som vi overhovedet ikke kan finde dækning for. Derfor er der simpelt hen ikke andet for os at gøre end at sige: Hvor meget og hvor kan vi sætte effektivt ind? Her er det uhyre vigtigt, at borgerne selv er med, at man opdrager børnene og viser dem, hvilke muligheder der er for at styrke sin egen sundhed.

Det offentlige kan også gøre meget. Jeg tænker på arbejdsmiljø, arbejdsforhold og mange andre ting, hvor man også kan sætte ind. Men